

Ἡ διαχείρισις τοῦ **ΑΣΤΕΟΣ** ἀνετέθη εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς **ΕΣΤΙΑΣ** (ὁδὸς Σταδίου μεγάλη εἰκία Παύλου Λάμπρου) καὶ πρὸς αὐτὸ τοῦ λοιποῦ πρέπει ν' ἀπευθύνηται πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα ἐν γένει τὴν δοσοληψίαν, τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, τὴν ἀποστολὴν φύλλων, κλπ.

Πᾶσα αἴτησις περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἢ περὶ ἀποστολῆς φύλλων δεν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἐὰν δεν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ τιμήματος.

Παρακαλοῦνται διὰ τελευταίαν φοράν οἱ καθυστεροῦντες τὴν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς των κ. κ. συνδρομηταὶ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅπως σπεύσωσι ν' ἀποτίσωσι τὴν ὀφειλὴν των, διότι ἄλλως ἀνυπερθέτως θα διακοπῇ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Οἱ κατὰ τόπους ἡμετεροὶ ἀνταποκριταὶ παρακαλοῦνται τοῦ λοιποῦ νὰ συνεννοῶνται ἀπευθείας μετὰ τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς **ΕΣΤΙΑΣ**.

ΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

Μεταξὺ τῶν ἐκ Λαρίσσης πεμφθεισῶν ἡμῖν κατὰ παραγγελίαν μας φωτογραφιῶν εἰσὶ καὶ τινες παριστώσκι διάφορα συμπλέγματα τῶν τέως ἐν τῷ στρατιωτικῷ νοσοκομείῳ Λαρίσσης νοσηλευομένων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ὅσοι ἐτραυματίσθησαν κατὰ τὰς τελευταίας συμπλοκάς καὶ ὧν πολλοὶ ἰαθέντες ἐντελῶς ἐξῆλθον ἤδη. Ἐπὶ τῇ βάζει μιᾶς τῶν εἰρημένων φωτογραφιῶν ἐχαράχθη ἡ ὀπισθεν εἰκὼν, ἐπιφυλασσόμεθα δὲ εἰς τὸ προσεχὲς νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὰς λοιπὰς.

Ἐκ τῶν εἰκονιζομένων ἐν αὐτῇ ἀνδρῶν τὴν προσοχὴν ἔλκει ἀμέσως ἡ ἀρρενωπὴ μορφή τοῦ Μιλτιάδου Γιαταγάννα, μὲ τὴν ἀρειμάνιον μέλανα μύστακα του. Ὁ ἀνδρεὺς ἐπιλοχίας τῶν εὐζώνων ἰάθη σχεδὸν ὁλοτελῶς ἐκ τοῦ ἐπικινδύνου τραύματός του καὶ μετ' ὀλίγον ἀκμαῖος ἐπανέρχεται εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ τοῦ σεμνονομένου διὰ τὴν γενναϊότητά του.

Ὁ πρὸς ἀριστερὰν δεῦτερος μὲ τὸν λεπτὸν μύστακα εἶνε ὁ λοχίας τοῦ 9ου εὐζωνικοῦ τάγματος Χαράλαμπος Νικηλιτσόπουλος, τὰ μάλα διαπρέψας καὶ αὐτός. Τρικουντούτης περίπου ὢν καὶ ἐκ τοῦ χωρίου Γρανίτσας τῆς Ναυπακτίας καταγόμενος, ὑπηρετεῖ ἀπὸ 12 ἐτῶν εἰς τὸν στρατόν, ἐπολέμησε δὲ ὑπὸ τὴν Ἰσχύμαχον κατὰ τὴν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπανάστασιν τοῦ 1878. Τὴν 11 Μαΐου εὗρίσκετο ἐν Μελοῦνᾳ ἀνδρειότατα ἀγωνισθεὶς, μετὰ δὲ τὴν πυρπόλησιν τοῦ σταθμοῦ καὶ τὴν τροπὴν τῶν Τούρκων εἰς φυγὴν, ἐξετέθη μετὰ τοῦ Μιλτιάδου Γιαταγάννα ἀτρόμητος εἰς τὸ πῦρ καὶ ἐτραυματίσθη ταυτοχρόνως σχεδὸν μετ' αὐτοῦ ὑπὸ σφαίρας εἰς τὴν ἀριστερὰν ὤμοπλάτην. Εὐτυχῶς καὶ αὐτοῦ τὸ τραῦμα σχεδὸν ἐντελῶς ἐθεραπεύθη καὶ ὅσον οὕτω ἐξέρχεται τοῦ νοσοκομείου.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐξομοίωσις τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα. — Ἀνδρεὺς δυσοίωνος. — Ἡ φουστανέλλα εἰς τοὺς δρόμους. — Ἀποκλεισμός ἀντὶ ἀποκλεισμοῦ. — Τὰ ξίφη, ὁ ὑψηλότετος τῶν νομαρχῶν καὶ ὁ ἀθλητικὸς σύλλογος. — Φαγοῦραι τῆς ἐποχῆς. — Τίνοι τρόπον ὁ αἰθίοψ μεταβάλλει τὸ χρομᾶ του.

Ἄν δὲν ἐξομοιωθῶμεν ἀκόμη ἡμεῖς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ὀλίγον λείπει ὅμως ἡ Ἀγγλίξ νὰ ἐξομοιωθῇ ἐντελῶς σχεδὸν πρὸς ἡμᾶς, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸν πολιτικὸν βίον. Ἐντὸς μικροῦ δικστήματός, διαλύονται αἱ βουλαι καὶ πίπτουσι τὰ ὑπουργεῖα, ὡς κατὰ τὰς εὐκαιρίας ἡμέρας τῶν πρὸ δεκαετίαις ἐλληνικῶν κοινοβουλευτικῶν ἀγώνων. Ὁ κ. Γλάδστων εἶνε δεξιὸς ὑλοτόμος· ἀλλ' ἐθάρρησε πολὺ εἰς τὴν στιβαρότητα τοῦ γηραιοῦ βραχίονός του, δὲν ἔπρεπε δὲ ν' ἀγνοῇ, ὅτι αἱ πρὸ αἰώνων ριζώσασκι, ὡς ὄρυς γιγάντειοι, προλήψεις τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ καὶ μάλιστα τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας δὲν καταβάλλονται εὐχερῶς δι' ἑνὸς κτυπήματος πελέκως. Ἀνυπόμειθα διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἐνδόξου πολιτικοῦ ἀνδρὸς πίπταντες εἰς ἀγῶνα εὐγενῆ, καὶ ἀγωνιζομένου αὐτῷ σθεναρῶς εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ βίου του ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης· ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπόψεως τῶν ἐλληνικῶν συμφερόντων ἀποκλειστικῶς κρίνοντες, δὲν δυνάμεθα νὰ λυπηθῶμεν περισσότερον διὰ τὴν πτώσιν τοῦ ὑπουργείου Γλάδστωνος καὶ διὰ τὴν ἐκλογικὴν ἥτταν τινῶν ἐκ τῶν φίλων αὐτοῦ φιλελλήνων, τῶν ὁποίων ὅμως ὁ φιλελληνισμὸς κατεδείχθη λίαν προβληματικὸς ἢ τοῦλάχιστον λίαν πλατωνικὸς κατὰ τὴν ἄρτι λήξασαν ἐθνικὴν κρίσιν. Εἴτε ὁ Σώλσβαρν προίσταται τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου, εἴτε ὁ Γλάδστων, εἰς μόνος κληρὸς μένει τῇ Ἑλλάδι, ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ἐλπίς· πλὴν δυστυχῶς ὑπάρχει ἰταλικὴ παροιμία λέγουσα ὅτι ὅστις ζῇ ἐλπίζων, ἀποθνήσκει... μὲ πολλὰ κακά.

Καὶ ὁ ἀνδρεὺς τοῦ Γλάδστωνος τώρα;.. Τὶ ὀνειροσκόζης ἀνδρεὺς, ἀληθινά! Πόσα κακά ἐπῆλθον εἰς τὸν ἐξουχὸν ἄνδρα, ἀφ' οὗ ἐπῆλθεν εἰς τὴν νοῦν τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου μας ἡ φαινή ἰδέα νὰ στήτῃ αὐτῷ ἀνδριάντα! Ἄν ἀληθῶς οἱ καθ' ἑαυτὸν καὶ τρέφωσιν αἰσθήματα φιλίας πρὸς τὸν Γλάδστωνον, πρέπει ἀναποφειδῶς νὰ διατάξωσι νὰ συντριβῇ ὁ ἀνδρεὺς αὐτοῦ καὶ νὰ λαξευθῇ ἀπεναντίας ὁ τοῦ λόρδου Σώλσβαρν!

... Οἱ εὐζωνοὶ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν! Αὐτοὶ φρουροῦσι τὰ χαρταπικτεῖα, αὐτοὶ καταδιώκουσι τοὺς λωποδύτας, αὐτοὶ συλλαμβάνουσι τοὺς νυκτερινοὺς κωμαστάς. Ἡ φουστανέλλα λευκάζει εἰς τὸ σκότος τῶν ὁδῶν τῆς πρωτευούσης ἀποκτῶσα ὅψιν φαντασμαγορικὴ καὶ ὁ τύπος μετὰ ζέσεως ἐπιδοκιμαζει ἢ ἀποδοκιμαζει τὴν παραδοξοφανῆ χρῆσιν τῶν ὀρεινῶν αὐτῶν καὶ πολυμήντων πολεμιστῶν. Τὴν περὶ τούτου γνώμην μας εἶπομεν ἤδη καὶ δὲν διστάζομεν νὰ τὴν ἐπαναλάβωμεν. Ὡς μέσον καταστολῆς ταραχῶν ἐν ἐποχῇ ἐκτάκτῃ ἡ χρῆσις τῶν εὐζώνων εἶνε τι ὁμολογουμένως δραστηκώτατον· ἀλλ' ὡς ὄργανον ἀστονομικῆς ἐπιτηρήσεως ἐν ἡμέραις ὁμαλῆς οἱ εὐζωνοὶ εἶνε τι τερατωδῶς κωμικόν. Ἡ τραχεῖα φύσις τῶν ὀρεισίων στρατιωτῶν καὶ αἱ ἀπλοῖαι ἐξῆς αὐτῶν δυσκόλως συμβιβάζονται μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ βίου. Ἱστορικὸν ἀπέμεινε τὸ *Διαλύσου!* Ἐκεῖνο ὅπερ ἀπέτεινεν ἀγρίως εὐζωνὸς ἐξ ἐκείνων οἵτινες εἶχον κληθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσάν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Σηλητικῶν πρὸς ἀθῶν διαβάτην μόνον βαδίζοντα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ διαβάτης ἐτυχε

νὰ εἶνε ἀνώτερος δικαστικῆς ὑπάλληλος καὶ κατέστησε γνωστὴν τὴν ἰδιότητά του, ὁ εὐζώνος Ἀκαρνὰν καὶ μίαν μόνην ἐξουσίαν ἀναγνωρίζων τὴν τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν κ. Γρίβου τὸν ἠρώτησε :

— Κ' εἶσαι τρυφήτερος ἀπὸ τὸ Δημητράκη ;

« Καὶ ὅμως μὲ ὅλην τὴν ἀπηνὴ καταδίωξιν, λέγουσιν οἱ ὅτι οἱ Οὐγκενότοι τῶν χαρτοπαικτικῶν δὲν παρητήθησαν τοῦ σκοποῦ ἔργου των καὶ διεγούονται ἐπὶ τὸ ἀπιθανώτερον καὶ τὸ μυθιστορικώτερον τρόπον ἐξαπκτῆσεως τῆς ἀγρύπνου φυλακῆς τῶν εὐζώνων δι' ὑπονόμων, διὰ φεγγιτῶν, διὰ κυρτίων θυρῶν. Ἀλλως τε καὶ ἂν ἡ ξηρὰ ἀποκλεισθῇ εἰς αὐτοὺς, ἀπομένει πάντοτε ὁ εὐρὺς καὶ ἐλεύθερος πόντος, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἐν Γερμανίᾳ, Ὁλλανδίᾳ καὶ Γαλλίᾳ χαρτοπαικτικῶν, οἵτινες καταδιωκόμενοι εἰς τὴν ἡπειρον, ἐπέβαινον ἀτμοπλοίου καὶ ἐπικίζον ἐν ἀνοικτῇ θάλασσᾳ, συνδυάζοντες οὕτω τὰς ἐκ τοῦ χαρτοπαιγνίου συγκινήσεις μὲ τὰς ἐκ τῶν λαλιλάπων τοῦ Ὠκεανοῦ. Λέγεται μάλιστα ὅτι ἐν τῶν ἀτμοπλοίων τῶν ἀγορασθέντων ὑπὸ μιᾶς τῶν ἡμετέρων ἀτμοπλοϊκῶν ἐταιριῶν πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ἐχρησίμευεν ἐκεῖ, εἰς τὸν τύπον τῆς ἀγορᾶς του, ἂν ἡ μέθοδος αὕτη τεθῇ εἰς ἐνέργειαν, καὶ ἂν ἡ μῆνις τῆς ἐξουσίας δὲν καμψθῇ ἐκ τοιαύτης ἡρωικῆς ἀποφάσεως, τότε ἡ καταδίωξις ὑποθέτομεν ὅτι θ' ἀνατεθῇ ὅχι πλέον εἰς τοὺς εὐζώνους, ἀλλ' εἰς τὴν ἐν Φαλήρῳ μεῖραν. Καὶ οὕτως ὁ ἀπρακτῆσας τέως στόλος μας θὰ εὖρῃ τέλος πάντων τὸν μοιραῖον προορισμὸν του !

« Ἐν τούτοις εἶνε φόβος μὴ τὸ χαρτοπαικτικὸν ζήτημα γεννήσῃ, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ διεθνεῖς περιπλοκάς. Τὸ τὴν στενωπότην καὶ αὐστηροτάτην ὑποστάν πολιορκίαν κατάστημα ἦτο τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἰταλίας. Λέγεται μάλιστα ὅτι δὲν ἦτο ἀσχετον τὸ μέτρον τοῦτο πρὸς ἄρθρον δημοσιευθὲν τὰς ἡμέρας ταύτας καὶ ἐριστῶν τοῦ κοινοῦ τὴν προσοχὴν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ὁ κ. Κουρτοπάσης καθαρίζει καλῶς τὸν μονυελὸν του διὰ νὰ διακρίνῃ καλῶς τὰ πράγματα καὶ ὁ κ. Ρόσσης, ὁ ἱστορικὸς ἀεικίνητος ἀκόλουθος τῆς πρεσβείας, ἐτοιμάζεται εἰς τὴν ἐπίδοσιν ἀλλεπαλλήλων διακοινώσεων. Διὰ τὸν κ. Δραγούμην εἶνε εὐκολος ἡ ἀπάντησις : Ἡ Ἰταλία μᾶς ἀπέκλεισεν, ἀποκλείομεν καὶ ἡμεῖς τὴν Ἰταλίαν !

« Εἰδήσεις τῆς ἡμέρας.

Ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἄγομεν εἰρήνην, ἡ δὲ καταδίωξις τῆς ὀπλοφορίας θεωρεῖται ὡς συντελεστικώτατον μέτρον πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίως τάξεως καὶ ἀσφαλείας, τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν δι' ἀρειμανίου θεσπισματος τροποποιεῖ τὸν κανονισμὸν καὶ ἀποδίδει τὰ ξίφη καὶ εἰς τοὺς μὴ ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντας ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας. Ἡ εἰδήσις, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐνεποίησε πολλὴν συγκίνησιν εἰς τὰς ξένας αὐλὰς καὶ μάλιστα εἰς τὰς αὐλὰς... τῶν ζυθοπωλείων, καπηλείων καὶ ἄλλων κατὰστημάτων, ἐν οἷς τὰ ξίφη τῶν γενναίων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοσοῦτον εὐκόλως σύρονται ἐκ τοῦ κολεοῦ πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ ὀχληροῦ λεγαριασμοῦ ἢ πρὸς διεκδίκησιν βιαίων ἀίσθηματικῶν δικαιωμάτων.

Ὁ φίλος κ. Ἀριστ. Βαμπᾶς, ἐκ τῶν καλλίστων περ' ἡμῶν δημοσιογράφων καὶ τῶν ἀβροφρονεστάτων συναδέλφων, διωρίσθη νομάρχης Φθιώτιδος καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν θέσιν του. Οἱ κάτοικοι τοῦ νομοῦ σεμνυνόμενοι λίαν δικαίως δύνανται νὰ προσαγορεύωσι τὸν διοικητὴν των διὰ τοῦ τίτλου : Ὁ γένηλότατε !

Συνέστη ἐν τῇ πρωτεύουσῃ σύλλογος Ἀθλητικὸς. Περ'

ἐλπίδα ὅμως δὲν εἶδομεν ἐκλεχθέντα ὡς πρόεδρον αὐτοῦ τὸν πολὺν Κουτζλιανόν.

... Φαγοῦραι τῆς ἐποχῆς :

1. Ἐν ὁ ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Ραγκῆς κατοικεῖ εἰς οἰκίαν ἡριθμημένην ἢ ὅχι. Ἡ πάλαι διεξάγεται μεταξὺ τοῦ μικροῦ τοῦ δέματος ἀλλὰ μαχητοῦ φίλου κ. Ρούκη καὶ ἀνωνύμου, ὅστις, ὡς φαίνεται, δὲν εἶνε Personalität.

2. Ἐν ὁ πῦλος τῶν ἱερέων τῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας πρέπει νὰ λέγηται καλεμαύχιον, καλεμαύκιον, καμμελαύκιον, καμμελαύκιον, καλομελαύκιον ἢ κακομελαύκιον. Δρόμος μετὰ πολλῶν ἐμποδίων διεξαχόμενης πεισματωδῶς ὑπὸ τῶν θεολόγων κκ. Δαμαλά καὶ Λαμπάκη. Μεγάλη προσδοκία περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀγώνος ἐπικρατεῖ εἰς τὰς τάξεις... τῶν ραπτῶν τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων.

3. Ἐν ὁ κ. Πολίτης ἤξεύρη τὴν γλῶσσαν. Τὸν ἀγῶνα ἀνέλαθε μονομερῶς ὁ κ. Καραβᾶς, παυθεὶς καθηγητῆς τοῦ διδταλείου Λαρίσης, εἰδικὸς εἰς τὸ συντάσσειν ἀνφοράς. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντων, ἐξάγεται πρᾶγματι ὅτι ὁ κ. Πολίτης δὲν ἤξεύρει τὴν γλῶσσαν... τοῦ κ. Καραβᾶ.

« Ἐκ τοῦ περιεργατοῦ καὶ ποικίλου πολυθεάματος τῆς κοινωνίας τῆς πρωτεύουσας ἐξέλιπεν αἴφνης μία προσωπικότης, ὁ ταλαίπωρος Χρῆστος ὁ Ἀράκης, ὁ γνωστότατος αἰθίοψ, τὸ πρόβητρον τῶν νεπίων τῶν περιπατούντων εἰς τὴν Δευδρостоιχείαν, ὁ πρόθυμος ἐκτελεστής πάσης περὶ κινδυνευμένης παραγγελίας, καὶ ἀκαταπόνητος ἐκμεταλλευτῆς τῶν ἐκ τῶν συγχαρητηρίων κερδῶν. Περὶ αὐτοῦ, ἐλλείποντος ἡμῖν σήμερον τοῦ χώρου, θὰ γράψωμεν ἐκτενέστερον προσεχῶς, σήμερον δὲ περιοριζόμεθα ἀναφέροντες ἐν ἀνέκδοτον μαρτυροῦν ὅτι τὰ ἀτυχῆ ταῦτα τέκνα τῆς Ἀφρικῆς, προσπαθοῦντα κατὰ πάντα νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὸν βίον μας, μὲ τὰ ἔθνη μας, μὲ τὴν γλῶσσαν μας, περιπίπτουσιν ἐνίστε εἰς ἀστείαις ἀντιφάσεις.

Κύριός τις ἐλθὼν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐγκταστὰς ἐνταῦθα, ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ πιστότατον ὑπὲρ τὴν Βερβερίνον, μαῦρον ὡς Ἐβενον, ὅστις δὲν ἐδράδυνε νὰ ἐκμάθῃ τὴν γλῶσσαν μας. Μίαν ἡμέραν, ἐνῶ εἰργάζετο εἰς τὸ μαγειρεῖον, τὸν προσεκάλεσεν ὁ κύριός του.

— Δὲν μπορῶ νὰ ἔλθω, ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μαγειρείου ὁ αἰθίοψ.

— Γεατί ;

— Γεατί εἰμαι κόκκινος ἀπὸ τὴ φωτιά !

Ἐκαστος ἄς φαντασθῇ τοὺς ὁμηρικὺς γέλωτας τῶν πρεστώτων !

Ἡρώδης ὁ Ἀττινός

